

Léto už je skoro pryč a mobil ti určitě přetéka epik zážitky zprázdiny. Studuješ a máš po 320, tak si vzáří skoč do prodejny T-Mobile. Prosímků z 10 GB dat, jenom za 30 kaček na prvních 30 dní. A dalších 6 měsíců si data obnovíš za luxusně nízkou cenu. Víc osimce z 10 GB za 30 korun ti řekneme na každé prodejně T-Mobile. Do prvních ročníků středních škol dnes nastupují studenti populačně silných ročníků, kteří najaře letošního roku absolvovali často vypětá přijímací řízení. Kapacitní problémy řešili hlavně žáci a jejich rodiče v hlavním městě a ve středočeském kraji. Ministerstvo školství připravilo pro letošní školní rok novelu školského zákona, která by podmínky přijímacího řízení na střední školy měla upravovat. Rozšířit počet přihlášek a proces zdygitalizovat. V dnešní epizodě se vrátíme k příběhům tří rodin, které jsme vám představili letos v květnu, když se snažili dostat své dváťáky právě na střední školy. Podařil se jim to a jak se na letošní rok chystá jedno z pražských licejím. Je pondělí čtvrtého září. Tady je Barbara Sochorová a pětšadesádevět. Spravodajský podkás cez nám zpráv. Dobrý den, ménu se Lenka Zlatníková, jsem zrostok uprahy. Mám tři děti, syn byl loni v 9. třídě a cery dvojčatá jsou v 9. třídě letos. Pracuju v oblasti IT. V loňském roce absolvoval syn přijímačky na střední školu. Přihlášky se dávali dvě na střední školu loni a syn se v prvním kole nedostal ani na jednu ze zvolených středních škol. Protože skončil v tom pořadí uchazečů poměrně hluboko pod čarou. Domnívali jsme se, že nemá šanci dostat se na tu školu na odvolání, takže jsme se vrhli do druhého kola a absolvovali jsme spolu s ním i druhé kolo přijímacího řízení. Našeho syna to rozuzlení celé té situace je hodně šťastné, protože syn se nakonec dostal na tu úplně první školu, kterou si zvolil na školu, na kterou dělala přijímačky v prvním kole, i když, jak jsem už říkala, před chvílí to vypadalo beznadějně, ale než jsme dostali tu informaci o tom, že se na tuhle školu dostal, tak jsme stihli poměrně dost toho absolvovat pohovory nebo jenom podat přihlášku na dalších, nevím přesně početle, zhruba 14-15 škol. Když jsme se rozvředěli výsledky prvního kole a přijímacích zkoušek, tak nám to připadalo poměrně beznadějné. Ale když potom jsme začali podávat přijávášky do druhého kola, tak postupem času, jak se to pořadí upravovalo, ty děti se sesipávali, někdo si zvolil jenou školu, než tu kam byl přijatí a kam se hlásla třeba jiná syn, tak nejenou se to začlo hýbat, upravovat, a ze začátku jsme zažili opravdu spoustu odmítnutí, spoustu i v těch druhých kolech,

spoustu dopisu, které nám oznamovali tne přijetí,
ale po nějaké době, kdy se to opravdu, jak jsem říká,
začalo sesipávat, tak se na jednou k nám zase začali dostávat informace
o tom, že syn se už na tu školu dostal.
Takže to bylo takové chvíli zmatené.
První tohle toho informaci o tom,
že se syn dostal na nějakou školu,
jsme dostali 23. května.
A o té době se to už si palo.
Na jednou to byla další škola, další škola,
a do toho absolvoval všechny možné ty pohovody,
protože některé školy vypisovali v rámci
toho druhého kole ještě pohovor přijímací.
A my jsme už se dostali do fáze,
když si syn mou začít postatě vybírat.
Ale byly to za začátku všichnou školy soukromé.
To znamená placené, kde to školné,
si ce není závratně vysoké, protože to jsme nevybírali takové školy,
ale když jsme si představili situaci,
že za rok by se teoreticky molostáto samé
a platěli by jsme takový školný 3x,
tak už to byl výrazné rozdíl.
Takhle to vypadalo o toho 23. května, dokonce května,
takže poměrně krátká doba,
kdy se událo hodně změn v tom celém procesu.
A potom prvního červná, když jsem chtěla od ní zápisový stek
na jednostech škol, na kterou se si dostal
a kterou si vybrál,
tak mi volali z gymnázia, kde dělal přijímačky v prvním kole,
že potom posunu, ke kterému tam došlo, se tam dostal.
Stalo se asi to, že velká část děti,
která se dostala v tom prvním kole,
šla na jinou školu, protože tohle byla pro ně druhá volba.
A zároveň si myslím,
že asi hodně rodičů, dětí,
kteří skončili pod čarou, nedali to odvolání.
Protože odvolání je nutná formalita,
která musí být splněná,
v případě, že chcete, aby se s vámi počítalo dál
příjímacím řízení.
Takže, jestli někdo si myslel,
že to nemá cenu, nebo třeba to nevěděl,
tak tímhle moh vypadnout z toho příjímacího řízení,
aniž by třeba chtěl.

Jako jsem říkala, mám dvě cery
ty do 4. září do 9. třídy.
Oni s náma docela prožívali
to situaci zloňskou školního roku,
takže si myslím, že už vědí,
že se budou muset připravovat důsledně,
aby dopadli co nejlep
při těch přijímačkách.
Já bych byla ráda
a pavím se s těmi o tom, aby se víc
zapojili do výběru školy, protože úsina mám
počič, že trošku tím tak jako
proplul a víc jsem ho kormidlovala
já a myslím si, že to není dobře.
A podle informací, které jsem zaznamenala
ohledně té změny
přijímacího řízení,
jak by mělo tedy vypadat v příštím roce,
tak jestli to všechno klapne,
tak by měli mít děti možnost
přihlášku na tři školy
a to podání přihlášek by mělo
být digitalní formu.
Takže předpokládám,
že odpadne třeba
a administrativa spoje nás odvoláním.
Už ten výběr tří škol
je posun oproti dvěma školám,
takže taktyzování asi bude,
ale zároveň si myslím,
že si děti
i naše cery můžou
vybrat dvě školy, na které by opravdu chtěli
na tu třetí na istotu, i když
víme, že loňská istota
nám taky nefungovala, takže
je otázka, co je istota.
Ale možnost dáci přihlášku na tři školy
je fajn.
Asi by jsem měl celý ten proces
trošku sprůhlednit, měl by
být pro nás čitelnější
předpokládám, že budeme víc vědět
na čem jsme v průběhu

toho přijímacího řízení.
Tak jenom doufám, že to klapná,
že se ty změny jistihnou
prosadit nebo usadit.
Já jsem moc ráda zasina,
že se nakonec dostal na školu, na kterou
se dostat chtěl zmrátit všichni
celá rodina. Ten stres,
co jsme prožívali nebo já jsem bohlavně
prožívala, protože upřímně řečeno,
já jsem to z té naší rodiny prožívala
asi nejvíc, rozdně víc než
syn. Tak už je to pro mě
taková téměř úsměvná
vzpomínka. Tím, že to dobře dopadlo,
tak je to jako by zapomenu
to, ale zas na druhou stranu
já jsem i přinesla
tady fotografii dopisů, doporučených,
které jsme nás býrali za celou
tu dobu, co jsme usilovali o umístění
na nějakou školu.
Za absurdita toho, kdy školy
museli rozesílat tisícové doporučených
dopisů, ta bych byla
ráda, aby se neopakovala. To bych
opravdu nechtěla absolvovat znovu
a nechtěla bych ani, aby to museli absolvovat
ty školy, protože tam spousta
lidí opravdu celé jedny jenom
řešela nějakou administrativu,
obvolávali lidi
a myslím si, že jsme
všichni zbytečně prožili
takový měsíc nepříjemného
tlaku, stresu, práce na víc,
utrátili jsme peníze na víc
myslím si, že v dnešní době
toho tři tēde jednodu všejej slīb
a samozřejmě děti je hodně
s tím asi všichni soulasí
ale já nevím, jak to dopadlo
ve finále celko vy,
jestli děti jsou umístěné všechny

na střední školy, kam chtěli
nebo aspoň trochu chtěli
a pokud se to přijímací řízení
vylepší tak, jak je avizováno
takže to strašně pomůže
školám, rodičům i dětem
doufám, že se to stane
Ménu jo se Marcinta Sáblíková
jim je 42 let
pracuje jako televizní maskérka
a žiju v obcích otiž
u Českého brodu
a se má matka dváťáka
když se v prvním kole nedostal
na ani jednu střední školu
hlásil se na
policijní akademie obě dvě
na jednu státní a na jednu soukromou
protože si nemá
rozhodně gymnasiální výsledky
ani embice
který má dvě, tři, trojky na vysvětlení
v pohodě se učí, ale není to
veloženě studijnitip
takže se hlásil na školy, který
jsme se domnívali, že
výsledkům akého zaměření
protože syn od škol, kdy dělá bojové
sporty, takže
jsme se domnívali,
že to dle přesně jsou školy
pro něho.
Třetího května
jsme zjistili ze synem
že se nedostal ani
na jednu školu, na kterou
se hlásil
a zůstal v prvním případě
asi 60. podčarou
a v 2. případě asi 30.
podčarou, při čemž
ten převis z dětí byl obrovský
na první i na 2. škole.
Na první škole to bylo asi 600 dětí

a na 2. škole to bylo asi
200 dětí.
Ten první týden byl hrozný, protože
téměř žádná volná místa nikde nebyla
protože to ty školy
zjišťovali až postupně
a zveřiniovávali to
až postupně.
Ten druhý týden už se začalo
vždyť objevovat víc
a já jsem
nečekal mi, jak si budou nějaká volná místa
v Praze nebo ve středočeském kraji.
My jsme se zasy nemvěдали
cestou raději
lepší škola
úplně v jiném kraji, než
znouzetnost blízkosti bydliště.
Jediný kraj, který jsem vynechala
tak byla Pseverní Morava a Zlínsko
a podobně protože to už teda na dojíždění
pro 15. letýho studenta
bylo fakt daleko
a postupně jsem vyplňovala
další a další přihlášky,
kterých bylo dohromady 25
a samozřejmě
hulkovým písmem, samozřejmě každá
ta přihláška znovu vyžadovala
potvrzení ve škole o studiu
vlastně potvrzení těch vysvětlení,
které jsem tam vypšala.
Mnohle školy vyžadovali znovu
lékařské objeření, kdy našepaní
dětská doktorka
při třetí přihlášce
po nás už přistala vyžadovat poplatky
řekala to, byste se nedoplatili
tohle přecenení možný
a hlavně to není vaše chyba.
Až se tedy stalo,
že v ředitel školy
manážerská akademié výhlavě
zaregoval, dokonce nám zavolal,

že jsem uvolnilo
jednou místo pro druhé kolo
a že
jestli rešťe stále máme zájem,
protože o nám zavolal na základě
zasláné přihlášky. My jsme řekli,
že samozřejmě máme stále zájem,
že ta škola se nám líbela už,
když jsme tu přihlášku vyplňovali.
A pan ředitel řekl,
že ještě bĕrát osobní setkání
se sinem, takže jsme se zbalili
a druhý den jsme se vypravili do jejich hlavy.
Když se nám líbela i škola,
i pan ředitel, i to město
a podepsali jsme
smlouvu.
Ještě bych podotkla, že ta škola byla
soukroma, nicméně
to školné bylo v takovém rozsahu,
jako rodina jsme zvažili,
že to v pohodě zvládneme ufinancovat
a pak nám ještě
pan ředitel dál adresy dvou internátů,
kam si máme zapsat
a s tím jsme se rozešli.
Takže to vypadalo, že máme vyhránu,
ale nebylo,
protože jsme
dorazeli osobně na jeden ten internát,
tam nám řekli, že mají plnou,
že už proběhli
dávno uzávěrky upětování,
protože s těmi druhými kolej
nikdo
plně moc nepočítal.
Takže jsme tak zruha dvě hodiny
měli se synem takový krásný úlevný pocit,
že jsme to teraz vládli,
že po třech týdny se nám fakt úlevelo.
Ale nebylo to tak,
takže jsme si počkali dalšíště
pár dní, kdyby jsme se znovu
zpět obrátili na pana ředitel školy,

on řekl, že udělám maximu,
aby nám pomohl cítim objetování.
Syn se
na internátě těžší.
Já si myslím, že je to pro něj dobrý.
My máme hezké vztahy,
ale já jsem se mám sturovala,
pocházely z Karlových Vardů, jsem sturovala v Brně.
Myslím si, že to je
vysoká škola mezi lidských vztahů.
Vskutečně si myslím,
že pobyt na internátu
a zvlášt pro chlapce
je not fine,
že nebude mít momencko za zatkem.
Já jsem velmi ráda.
Můj pocit
v lesní době,
vlastně skoro 3 měsíce po tom.
Na jednu stranu jsem spokojena,
že synde na školu,
ale na druhů stranu
si uvědomu a mám kolem sebe
přátele, který to
v tomto roce čeká
a vůbec nemám pocit,
že by s tím v ten stát něco udělal.
Je požád v režimu
plánujeme digitalizaci,
uvažujeme o třech
příhláškách,
uvoritizace,
co my uděláme,
ale gotovýho skutečně
není nic.
A to je
strašně špatně,
protože ty děti,
který se teď začínají chystat na přijimačky,
potřebujel teď vědět,
jak to teda sakra bude.
Neví se nic.
Druhá věc je,
že teď si cahyský,

ta digitalizacija je důležitá,
na těch škol nic neudělali.
Nic ním než, že přidali ty štereři židlé.
Nemám žádnou informaci
o tom, že by prosířili, přistavili,
udělali zvedlejší budově
další křídlo škole a tak podobně.
Toto je informaci žádný nejsou
a to je to jádro, pudla.
To je ten problém.
Problém jsou místa
na školách, a teď nikdo
nenavišel, rozhodně neteď.
A nevím, jestli to bude jako v unoru,
ale v unoru už je to každému
prvně jedno.
Ty děti potřebujou vědět teď,
s čím se má počítat a jestli to bude
takový hely koloní.
A já si myslím, že jo.
Jenom si jim dává teď
jako úplně zbytečná naděje,
že to bude lepší.
Dobrý den.
Měně se David.
Jsem z Prahy, pracují v obchodě
pro holandskou společnost.
Jsem ocem řák a 9.3.
Cery, která se na jáře
přesněla přijímací o řízení
na střední školu.
A s tím se ho visí ty problémy,
které jsme se bavili minule.
Náš příběh je
velmi podobný určitě
příběhům spousty,
rodičů, deváťáků
a děti, které idou na střední školu.
Samozřejmě to jsou visí
s několika faktory.
První měslený ročník,
ve kterém cera je,
ve kterém jsem byl i já, když jsem šel
o to, že v prvním kole

těch přimaček cera neuspěla
jako mnozí jiní
a i přes relativně slučné výsledky
se v prvním kole nedostala.
Hlasila se na střední školu,
byl to peragogický směr,
že peragogická škola
a potom ještě na liceum,
které je trochu jiné,
ale je tam taky na praktická část,
která jí zajímá.
Druhé kolo
toho přijímacího řízení,
bude problematické,
ty informace už tomu nasvědčovali,
realitatu potvrdila
a problém hlavní byl
v tom, že bylo
málo míst na střední školách státních
a naše zkušenost
je, že většina
těch volných míst se generovala
ze soukromého sektoru,
takže jsme vybírali
a nechtěli jsme jít samozřejmě z Prahy,
když to bylo doporučení
nějakých lidí, třeba
tak zkuste to v někde mimo Prahu
to pro nás řešení nebylo
ani pro nás nebylo řešení
zkusit obor, který cera nechce studovat,
z toho dle jsme slovit nechtěli
a nebyl řešením.
Já se myslím, že jsme rozeslali třeba
šest přihlášek, což nebylo
určitě největší číslo, kterém vím
a znovu a zopakují,
že jsme nechtěli slovovat
z toho, co cera chce studovat,
takže jsme to směřovali
v tom okruhu škol, které
kúvodně vybrala, aby jsme
nešli na zpracovatelský průmysl
masa a podobně a obory, které

jsou úplně mimo.
Nakonec jsme zvolili
soukromou školu
a Bohužel to byla jediná
varianta, která
přicházela v úvahu.
Takže to je na tomto
špatné a to negativní, protože
na státních školách
v Praze to místo
bylo. A neboj jsme neměli
informace
o tom, že by někde tam místa byla
ale vycházeli jsme z dostupných zdrojů
takže kukali jsme na
přehledy vstředních škol
a tam opravdu, jak jsme to každý den
procházeli, tak těch možností
více nebylo.
Dopadlo to dobře pro nás, protože
cera se
dostala v zásadě velmi
pohodlně z druhého kola
dobrymi výsledky
nebo řeknu z výbornými výsledky, protože
v těch přijímacích řízeních bylo určitě hodně
děti. Byli tam kde
bylo 250 dětí v druhem kole
přimalých třeba 20
takže pro její sebe vydomí
to určitě bylo dobré.
Pro nás také
na druhou stranu
když se na to podívám, jak
děti ostatní můžou uspět
jaká je ta dostupnost
škol, tak to je tristní
a to je samozřejmě špatná
a když se to vyřešilo pro nás
tak systémově to určitě
řešené není
pořád ten problém přetrvává.
Když se podívám
spět, tak já cítím

ulevu za nás i za ceru
Bohu žel, vám samozřejmě
tam zbývá jaká frustracia
to, že a teď řeknu kraje
stát a je mi jednou
kdo to vlastně je
tak se o to nestarej
a Bohu žel tady
to není je na krajích
a není to je na státu, musí to dělat
společně, koordinovaně
a já tady nevidím žádnou aktivitu
třeba nejsem ten insajder, který má
informace ze vnitř, ale
zvenku teda to vypadá, že
se nic neděje
a Bohu žel tady každý měsíc
určitě zkusobí další problémy
v tom dalším roce.
My jsme díky tomu,
že cera jde na
soukromou školu, tak
ten systém obešli
a nemáme
s tím státním
systémem školství
nic společného a doufám,
že začneme s nimi něco společného
až cera bude chtít na vysokou školu
a zájvané bude se podívat na to,
jak za ty děti odpovídají profilu
který potřebují zaměstnavatelé
a jak vůbec bude ten trh práce
vypadat, jaké tady budou profese
s jenen k rozvíjejícím se technologím
a tak dále, takže tohle to bude
zajímavý.
Já si myslím,
že tady ta frustracie je na všech
stranách. Rodiče
tom jsme hovořili
školy a kraje
určitě měli spoustu práce, protože
třeba odvolání na jednu školu

nám přišlo po dvou měsících
ve chvíli, když bylo všechno vyřešeno.
Takže je vidět, že ty kraje byly
měny složitou agendou
a vyřizováním odvolání a tak dále
a dostali spoustu přihlášek,
který museli
vyřídit, ale už do předů bylo
jasný, že jsi, že jedno dítě pošle
12 přihlášek, tak třeba
ani na ty přímačky nepríde. Takže ta administrativa
je klíčová
a tady velmi jednoduše
se určitě dávit vorzit system
jaký elektronický, který pomůže
tomu, aby ta administrativa byla jednodušší.
To je jedna věc. Za druhé
určitě prostor pro
elektronickou evidenci těch ucházečů
aby se zautomatyzoval
ten proces, kdy jim
propadávají tím systémem
a jsi, že neuspějí na jedné škole
tak automaticky druhá škola bude
vědět, že je může
přijmout. Takže ta
evidencia správa přihlášek
a to jsou relativně jednodušší
věci, který se dají udělat
během roku nebo půl roku,
ale je potřeba, aby kraje
a stát
začali na tom pracovat
a nehledali pro mě výmovy
že mě je to v pořádku
pak samozřejmě je otázka
jak je na tom to výběrové řízení
jak moc je náročné nebo nejmínáročné
ale to už je druhá věc. Každopáně
jsou tady kroky, které budou udělat
a nejsou zostak složité.
Ménu se Ivan Smolka a dělám
ředitele Valdorského lice
v 17. roku.

Ten systém třímaček, který máme tady v Čechách, tak je Zofalej jednak se svojou podstatou a jednak s mým provedením ten zmatek, který by letos tak byl jako spíš kvůli tomu, že se nevědělo, kde jsou volná místa kde ještě něco zbějde zápisové lízky, kdo odevzdá, neodevzdá prostě my to máme pořád systém Rakouskou Herská a správní řízení musí se dotržovat i huty konečně se ukázalo, že tenhle systému vše neudředelný a to, co ministrstvo řeší, teď je jenom tenhle technická stránka systému, aby se to vědělo, aby to bylo rozumější aby si žáci stane byly pořadí a tak dále.

Ale to, co nám, jak už se překáží na těch přimačchach, nebo vadí to se vůbec asi nezmění.

Dřív v Gdisej, teda asi dělali svý vlastní přimačky.

Teď už je to spoustu let tak, že jsou státní

jednotné testy a te musí šková zaholednit minimálně 60%.

Ten účel byl, že se zajistí kvalita těch lidí, který jsou na těch školách, aby tam nežšer nebyli když na to nemá. Ale když si na to člověk podívá, tak vidí, že je to nesmysl.

Protože teškoly, který mají malou chazeču, tak stejně bez mou úplně všechny, ať mají takhle, kdy v státní testy nebo nemá.

A u těch škol, který mají velký převyz, jako třeba u nás, tak ta váha těch státních testů oproti tomu zbytku

rozhodně není 60%,
ale u nás je to třeba
85%.

Když máme 5 násobní
převyz, tak do těch 32 míst,
které můžeme vzít, tak se
námejdu věnom ty, který napíšu
tě státní testy opravdu skvěle.
Takže je to vlastně úplně nerovnovážný
stém, který do toho
vlozil jako by nějakou objektivitu,
která ale žádnou objektivitu
není.

Ministerstvo
tvrdí, že to stihne, ale musí to projít
nějakým legislativním změnami mimo jiné,
i protože právě je to správní
řízení, které hrozně
zkostnatě tělí hrozně, dlouho dobí
a jelikož teprímačky jsou v režimu
správní hrozní, tak to ministerstvo
s tím patrním bude musit něco dělat,
aby to šlo elektronické, aby to pšlo
s testou a rychle.

Jestli to stihné, nevím,
to, co vím, tak naštěstí ministerstvo
hodlá zachovat tu možnost, aby si
školy mohli dělat také
své přímačky vedle těch státních,
ale jsem měl trošku obavou,
když tohle to znikl, že budou mít u ředníci
chuť udělat úplně jednotní systéma
nařídit všem jednom státní testy,
aby se to zjednodučilo a tak dále,
protože ty školní přímačky
když si k tomu školenicu přidává,
ale samozřejmě komplikujou,
protože jsou tam dvě proměny.
Podstaté se zdá, že to ministerstvo
to zachová ty pohovory,
což je pro nás dobré,
ale vůbec nevíme, v jakých termínach,
jestli to bude před státními testy,
nebo postátních testek, jak to vlastně bude.

Mě už musíme mít naplánovaný školní rok úplně přes ní jeden pod dní, a tady máme velkou díru, protože vůbec nevíme, kdy budeme moci dělat pohovory, jaké budou ty zákoné termíny a tak dále. Ale jadoufám, že to ministerstvo stihne, aby aspoň v této věci, v této jedné, měli ty diváťáci trošku jasný dřívě, to znamená, iže to, jestli se dostali, nebo jestli jsou někde volná místa, bude městné net technicky. Ale vůbec to nevěřeští ten základní problém i dostatku míst. Toho jsme se ještě nedotkli. To je velký prošvych Českého státu, když tady mohli, kde chci sláje jsou známa už mnoho let, a přesto se s tím vůbec nic nedělalo. Z minulá leta se rešili nedostatečně kapatity na základní školá, stavili se nějaké základky a nějak ty uredník napadlo, že te děti budou chcít jít na té střední. Věděl jsem přísla pro prahu, že v nejbližších letech bude potřeba v 30% míst na střední školách víc. V nejbližších dvou, třech, štěrech letech. My jsme prostě ve stavu, kdy ty místa nejsou, a v nejbližší době nebudou. Tady mluvíme jednak o počtech míst, a jednak o způsobou přijímání. Ale když se podíváme na to téma, který ted' hoří, ten počet míst, tak to, co mohlo ministersto udělat rychle, tak to dělá rychle, rytněme tu elektronizaci a tu digitalizaci

toho přijímání. To je myslím
dobrý krok, ale vůbec
neřeší to situaci.
Reší situaci procesní,
že to bude rychlejší, a že to bude jasnější,
ale vůbec neřeší situaci
na dostatek míst. Znamená podstatu problému.
Podstatu problému je
málo míst na středních školách
a málo míst na všeobecně v dělávách
těch školách. Jeláme spoustu míst
na odborných učilištích a na středních
odborných školách, protože
s vás pro myslu v minulosti tady pořád
tlačil, že potřebujete lidi do těch
provozu, ale
preferance těch řáků
jsou úplně jiné. A co se týče
toho hlavního problému, té podstaty
nedostatku míst,
tak zaslých jsem,
že pan minister Beck by si chtěl
vzít půjčku se v robské unie
na výstavu bonových škol
a tak dále. Takže to je
učitě cesta správně směra, by se konečně
tohle to začala řešit, protože
tam máme opravdu veliký luh.
Ale to se naráží
na to, v jakém stavu je tady
situace se stavevním
povolením. My, protože
jsme u spěšnou školou, tak
náž zřizovatel by pro nás chtěl
postavit novou budou a bychom
se mohli rošířit
trojnásobně.
Ale už se ty papíry
vyřizuvujou několik let a
ještě několik let se vyřizovat budou.
Jenom ty papíry. Takže stav
u nás stavevního zákoná
a vůbec těch předpisů je zoufale.
Já si prostě říkám, jak může vůbec

být schopný někdo v Čechách něco postavit.
Takže to je věc na dlouhá leta.
Aby ten dostatek míst
někde bude
vzniknul. Takže si myslím,
že s tím samým problémy
se budeme potíkat tento rok,
křišťák rok, křespršák a větě další.
Problémy, kterými si během
přijímacího řízení prošli
se svými dětmi rodiček, kteréste právě
se dotkli celé řady 9.
Pro nový školní rok už ale ministerstvo
školství slibuje změny.
Prošli jsme teď poměrně
bolestivým obnovím toho přijímacího
řízení, které probíhalo ještě
v papírové podobě a ukázalo se,
že nesmírně stresuje
jako rodiče, tak i jejich děti
a celá ta podobá
přijímacího řízení
patří do minulého století.
Šef rezortu školství
Mikuláš Beck ze starostu a nezávislých
a vyzobal možnou proměnu
přijímacího už krátce po svém
květnovém nástupu na ministerstvo.
Blétě pak představil návrh, podle kterého
béděti nově mohli podávat
místo dvou až 3 přihlášky
a to elektronickou formou.
Zrychlit by se díky tomu
mělo i druhé kolo přijímacího.
Se výrazně skrátí ta stresující doba,
kterou jsme viděli letos
při těch frontách nežťastných rodičů,
kteří pobíhaly
po městech s těmi
zápisovými lístky.
V prvním roce, ale ministerstvo,
chce zachovat i možnost papírovej přihlášky.
O návrhu noveli školského zákona
by měli poslanci podle ministra

školství Beka hlasovat v listopadu.
Na tom, že změny
v přijímacím řízení na střední školy
jsou nutné, ale přípanuje schoda
napříč politickým spektrem.
A to je zpondíleního dílu
podcastu 559 Vše.
A to je, že jste si ho poslechli.
Pokud k němu máte nějaké připomínky,
napište nám je na e-mail za minutu 6
za vynáč sez.cez
na naše sociální sítě Twitter a Instagram
a pokud nás posloucháte na Spotify
máte možnost nechat nám zkaz
přímo pod epizodou.
Na slyšenou se těší
a úspěšný nový školní rok
přeje Barbara Sochorova.